

Un dictador al dictat

L'actuació constant del nostre Batlle de R. O. respon al títol d'aquest article. El senyor Camillo i Mustarós és solament un dictador barroer que compleix al peu de la lletra les ordres que li dicta En Rosell. Granollers ha tingut alcaldes de totes mides i per a tots els gustos, però com l'actual no en recordem cap. Aquí podriem repetir allò de que «com més anem menys valem». Mancat de recursos intel·lectuals, l'Alcalde Camillo i Mustarós resulta ésser un perfecte autómata, un ninot de molles a les ordres del seu secretari particular En Emili Rosell i Montaner, qui a l'ensems està en absolut a les ordres d'En Santiago de Riba i d'Espanya, vicepresident de la Diputació i un dels polítics més funestos que militen en les fileres del partit ultra conservador i centralista que té com a cap visible En Francesc d'A. Cambó i Batlle, conegut també per «l'Home de la Concòrdia».

Si per dissort nostra entrés un foraster a l'Ajuntament en un dia de sessió, es formaria de tots nosaltres un trist concepte. Els pobles que tenen un alcalde i uns tinents com els nostres, ja no poden patir mai més. Per això fa molt bé en Rosell manant que tanquin les portes de la Casa de la Ciutat. A Granollers les sessions municipals presidides per l'Esteve Camillo, alcalde número dos de la Lliga Regionalista en virtut de R. O., són una vergonya per a la ciutat nostrada. Si no ens fessin pena veure aquells ninots que es diuen consellers i que no saben ni el que diuen, és ben cert que ens farien molta gràcia. L'Alcalde no parla perquè no pensa. Quan fa més, llegeix malament ço que en Rosell li ha escrit; i aquest individu, conegut per l'Home de les Plaques, sols escriu allò que li pot reportar algun benefici. Per la seva ineptitud no priva a l'Alcalde de fer prevalèixer les seves demasies en menyspreu de tot l'Ajuntament. L'Alcalde per a res no té en compte les opinions honradament sentides i exposades amb sinceritat pels consellers de l'oposició. Ja ho diu ben clar l'Aymerich: «Aquí no es discuteix; aquí es vota sense tants sermons». Així les coses, a l'Ajuntament no es fa res si abans no ho aprova En Rosell, *En Emili Rosell i Montaner, per damunt de tot i de tots els consellers*. Quina vergonya!..

En el poc temps que En Camillo ocupa l'Alcaldia, ja s'ha saltat a la torera l'Estatut i les lleis municipals tantes quantes vegades En de Riba i En Tries, per boca del seu secretari particular, li han dit que res no li passaria. Ell és l'Alcalde, diu En Camillo, i tots els altres ninots de drap. No hi ha llei ni disposició que hi valgui, si En Rosell diu que En de Riba ho vol així; i la vida de tota una ciutat depen d'un Dictador infeliç al qual li dicten els altres tot quant s'els acut per a fer mal.

Caldrà pensar, tenint present això que venim comentant, si ja ha arribat l'hora de que els nostres amics polítics fassin quelcom sonat. Amb aquest alcalde res no es pot fer ni res no es pot esperar d'ell. Resta sols un camí: les autoritats superiors vénen obligades a cridar a l'ordre a En Camillo. I si aquestes autoritats no hi prenen cartes, serà qüestió de resoldre pel camí més expedit, per tal de que no arribin a realitzar-se les males facècies que te en projecte l'Home de les Plaques, amo de tot Granollers, per obra i gràcia d'ésser el secretari particular i públic de l'Alcalde número dos de R. O. En Esteve Camillo i Mustarós.—X.

Causes superiors a la nostra voluntat han fet retrassar l'aparició d'aquest número de LLUITA.

La por és lliure

Suggerència que ens oferí l'ordre del dia per al Ple del dimecres.

L'Alcalde, segons vàrem enterar-nos en el curs de la sessió, ha rectificat el seu criteri i vol que sigui tot l'Ajuntament qui subrallli l'eixam de disbarats succeïts alentorn de la destitució del secretari municipal senyor Boèt.

Es veu que li interessa que siguin tots al rotllo i d'aquí que un assumpte definitivament resolt, consistorialment, ell el ressuscita perquè hi diguin la seva els seus companys de majoria.

Resí tranquil, En Camillo, el mateix que En Prades i En Gibert, víctimes propiciatòries en el moment que els Tribunals resolguin el que procedeix.

Cridarà l'atenció, segurament, els termes amb que ens expressem, però és que, coneguda per la nostra part la opinió dels advocats especialitzats en matèria administrativa, senyor Sánchez Diezma, catedràtic de Dret Administratiu de la Universitat de Barcelona; del senyor Pi i Sunyer, cap dels serveis d'Hisenda de l'Ajuntament de la capital, i del Marquès d'Olèrdola, a qui el senyor Boèt ha confiat la direcció de les qüestions derivades de la destitució que va acordar la Comissió Permanent, es comprendrà que no donem bel ligerència a les opinions vàcues d'En Rosell ni de les eminències que l'envolten.

El que sí va donar color a la *pallassada*, fou la presència de qui va semblar-nos l'espectre de la mort; d'aquella carcassa que si encara té alè de vida és per a explotar-la fent mal; d'aquell subjecte que utilitza el càrrec de regidor, no per a acudir en defensa dels interessos de la ciutat (que aquests, com altres que no li són propis, no li han interessat mai), sinó per a clavar per l'espatlla la daga florentina que ha estat el Sant Crist per ell sempre adorat.

En Jaume Serra i Dachs és l'únic regidor de l'actual Ajuntament que, quan es parla de possibles responsabilitats, amb ganyota d'agonitzant pot fer un xiste; el cobreix la seva insolvència material. Per alguna cosa ja fa anys que viu a costa d'altri.

No sabem com pensa el senyor Boèt respecte les derivacions que estúpidament s'intenta donar al seu assumpte, però ens atreviríem a recomanar-li que es tanqui d'ulls i amb els certificats dels acords presos, fassi de moro, esperant que En Camillo, En Prades i En Gibert, o llurs hereus passin per davant de casa seva.

ZETA

Senyor Alcalde

La desmoralització creada en el Matader com a conseqüència de les ordres emanades del conseller delegat de l'Ajuntament en aquella dependència municipal, senyor Agustí Aymerich, són en greu perjudici de l'hisenda comunal. Les ambicions sens mesura del conseller senyor Aymerich, que ja hem denunciat sobrades vegades, sense que l'Ajuntament de vostra presidència hi hagi intervingut com reclama la honradesa administrativa de que vós tant veniu parlant, han portat l'estat actual de coses que vós heveu de conèixer. Els ingressos del Matader no van bé. Els eternals matuters fan de les seves, amb l'assentiment i consentiment de qui pot i deu oposar-se en nom d'una sana administració municipal. L'Aymerich conseller delegat de l'Alcaldia, no té autoritat moral per a exigir que es compleixin les ordenances fiscals aprovades per l'Ajunta-

ment. Qui, com el senyor Agustí Aymerich, es beneficia d'uns milers de pesseles emparant-se en un càrrec que dignament no pot ni deu regentar, està impossibilitat per a cap funció fiscalitzadora. Ell, l'Aymerich, és el primer obstacle per al sanejament dels ingressos del Matader i si vós consentiu que continuï en el càrrec, vós sereu també responsable, com ell, d'això que denunciem i anem seguint d'aprop.

Sabem d'industrials que venen carn sense haver estat inspeccionades pels veterinaris ni haver pagat drets de Matader. I vós, senyor Alcalde, també ho deveu saber.

Les qüestions relacionades amb el Matader tenen una gran valor administrativa; però la tenen molt més higiènica. Si per la primera, vós creieu que, per a servir els carnicers amics polítics de la vostra «colla», heu de fer els ulls grossos i recomanar als guàrdies que els deixin entrar de franc, en protestarem en defensa de l'administració; però si es burllen les regles d'higiene i s'atempta a la salut dels veïns, acudirem a les autoritats superiors, que ja sabeu que poden exigir responsabilitats.

Comarcals

Sant Feliu de Codines

Hem tingut ocasió de parlar amb varis consellers d'aquesta vila, i d'altres que no en són ara però que també intervenen en la cosa pública, de coses i casos relacionats amb la política del Districte. En referir-se, un dels reunits, a les lluites polítiques a la ciutat de Granollers, hem anat a raure al cas d'inconsciència o desconeixement de les actuals lleis municipals dels que orientaren l'Alcalde i altres consellers per a treure del càrrec de secretari, el senyor Boèt. Un dels que parlaven, ex-conseller de Sant Feliu en el temps en que nostre Ajuntament va destituir el secretari, senyor Viadé, i que ara, com abans, milita en la política lliguera, s'estranyava en gran manera de que l'assessor de l'Alcalde no tingués gens de *pesquis*. Entremig d'altres coses deia aquest ex-conseller que encara avui ell i la família anaven malament de resultes del plet que els varen posar En Viadé i el Marquès d'Olèrdola, i que fou sentenciat obligant a que tots els qui votaren la destitució paguessin de la seva butxaca particular els sous devengats, juntament amb la indemnització per danys i perjudicis. A mi—deia l'ex-conseller de referència,—em costa la broma més de quatre cents duros, sense comptar els viatges i gastos d'anar a Granollers i a Barcelona, que també pujaren un bon *pico*.

Com que aquesta conversa pot tenir oportunitat a Granollers, la transcrivim tal com va anar, per a publicar-la al setmanari LLUITA

***

Les festes de Nadal i Cap d'Any han estat molt animades. Els balls al Casino i a l'Ateneu s'han vist molt concorreguts, així com també «Els Pastorets» que han representat al centre «La Cultura» i les sessions de cinema. El bon temps i l'absència del fred han estat motiu de veure per aquí dalt moltes famílies de les que passen l'estiu a Sant Feliu.

***

Es diu que l'ex-alcalde de Granollers, don Albert Rosàs, vindrà a residir a la casa pairal que té en aquesta vila. Hom relaciona aital determinació del senyor Rosàs amb el fracàs sorollós que va tenir en l'Alcaldia de la capital del Districte. — El Corresponsal.